

РЕШЕНИЕ

№ 5684

гр. София, 11.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 06.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **5190** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК.

Образувано е по жалба на Х. Н. К., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Г. В., срещу Заповед № 517з-2612 / 11. 05. 2022 г. на директора на ОД на МВР С., за налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 1 година.

В жалбата, се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон. Твърди, че не е извършил посоченото дисциплинарно нарушение. Счита, че са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира разноските по делото.

Ответникът – директора на ОД на МВР С., чрез процесуалния си представил, счита жалбата за неоснователна. Прави възражения за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Х. Н. К. е назначен на длъжността началник на РУ – Г. за срок от една година, със Заповед № 8121К-7388 / 15. 06. 2021 г. на министъра на вътрешните работи.

С докладна записка от 31. 12. 2021 г. говорителят на ОД на МВР С. е уведомил директора на службата, че на същата дата в сутрешния блок на Нова телевизия е излъчен репортаж за ползването на служебен автомобил за лични нужди от началника

на РУ Г..

Със Заповед № 517з-18 / 04. 01. 2022 г. на директора на ОД на МВР С., е разпоредено извършването на проверка по случая.

Със справка рег. № 353р – 3448 / 25. 03. 2022 г., са изложени резултатите от извършената проверка, като служителят се е запознал със същата на 31. 03. 2022 г.

С покана рег. № 353р – 3597 / 30. 03. 2022 г. е поканен К. да се запознае със справката и даде писмени обяснения.

С рег. № 517р-7348 / 01. 04. 2022 г. са заведени писмените обяснения на държавния служител, на които дисциплинарнонаказващия орган е отбелязал „запознат“.

Със Заповед № 517з-2612 / 11. 05. 2022 г. на директора на ОД на МВР С., на Х. К., е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от една година. Заповедта е връчена на 17. 05. 2022г.

С жалба вх. № 19858 от 30. 05. 2022 г. по описа на АССГ е оспорена заповедта за налагане на дисциплинарно наказание по съдебен ред.

В обжалваната заповед е посочено, че на 01. 12. 2021 г., 02. 12. 2021 г., 03. 12. 2021 г., 06. 12. 2021 г., 07. 12. 2021 г., 08. 12. 2021 г., 09. 12. 2021 г., 13. 12. 2021 г., 15. 12. 2021 г., 16. 12. 2021 г., 17. 12. 2021 г. и 19. 12. 2021 г., старши инспектор Х. К. (за периода е бил временно преназначен за началник на РУ-Г.) е осъществил пътуване от Участък Б. при РУ С. до [населено място] – РУ-Г. и обратно със служебен автомобил „Л. Р. Д.“ с [рег.номер на МПС], числящ се на щата на РУ Г., като това е отразено в пътната книжка на автомобила.

С действията си К. виновно е нарушил разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от Вътрешни правила за организация на експлоатацията, материално-техническото осигуряване и отчетността на пътните превозни средства, плавателната и летателната техника на МВР, съгласно която се забранява ползването на техниката за лични нужди, с изключение на случаите по чл. 43 и чл. 44.

Така извършеното деяние съставлява нарушение на служебната дисциплина по чл. 194 ал. 2, т. 1 от ЗМВР, налагащо дисциплинарно наказание порицание на основание чл. 200, ал. 1, т. 11, пр. 2 от ЗМВР.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентния по смисъла на чл. 204, т. 3 от ЗМВР орган и в сроковете по чл. 195, ал.1 от с. з., при спазване на административно-производствените правила и е в предвидената в чл. 210, ал. 1 от ЗМВР форма.

Съдът намира за неоснователни изложените в жалбата доводи за липсата на фактически и правни основания за издаването на оспорената заповед. Видно е, че същата има коректно описание на фактите и същите са подведени под съответните правни норми от ЗМВР.

В тази връзка са неоснователни доводите за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, тъй като липсвало становище от звено „Човешки ресурси“, съобразно изискванията на чл. 62, ал. 7 от Инструкция № 8121з-877 / 06. 07. 2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в

Министерството на вътрешните работи

На първо място процесуалния представител на жалбоподателя неправилно сочи датата на издаване на горепосочената инструкция, която не е от 06. 06. 2021 г., а от 06. 07. 2021 г. Впоследствие в жалбата има разминаване между цитираните норми и тяхното словесно описание. Изискването за съгласуване на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание с юрисконсулт е залегнало в чл. 62, ал. 7 от Инструкцията, а не както се сочи в жалбата в чл. 56, ал. 3 от същата. В същото време, в тази норма има изискване за съгласуване с „Човешки ресурси“, а не както се сочи в жалбата, че това гласи разпоредбата на чл. 62, ал. 7.

В случая обаче действително не е налице становище от звено „Човешки ресурси“ относно спазването на административнопроизводствените правила, пълнотата и всеостранността на проведеното разследване, но съдът намира, че това нарушение не е съществено и не е нарушило правата на наказаното лице.

С оглед широко застъпеното служебно начало в АПК именно работа на съда е да прецени пълнотата и всеостранността на проведеното разследване, както и спазването на административнопроизводствените правила.

Съдът намира, че са спазени сроковете за налагане на дисциплинарно наказание, тъй като на основание чл. 196, ал. 2 от ЗМВР, дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В конкретния случай, проверката по случая е приключила със справка от 25.03.2022 г., а оспорената заповед е издадена на 11.05.2025 г., т.е. в законоустановения двумесечен срок, като освен това не е изтекла една година от извършването на нарушението.

Съдът намира, че заповедта е мотивирана, тъй като в обстоятелствената част на акта се съдържа подробно изложение на фактите по случая, резултати от извършената проверка, доказателствата, които подкрепят обвинението, като освен това подробно са обсъдени обясненията на жалбоподателя и е взето предвид цялостното му поведение.

Съдът намира, че безспорно по делото е доказано извършеното от Х. К. дисциплинарно нарушение, изразяващо се в ползването на служебен автомобил за лични нужди.

Видно от приложената по делото пътна книжка на служебен автомобил „Л. Р. Д.“ с [рег.номер на МПС] , на посочените в заповедта дати през месец декември 2021 г. автомобилът е ползван само от К., като отразените като изминали километри са между 120-130 км. и 200 км.

В същото време съобразно утвърдения месечен лимит за цялото РУ Г. за всички автомобили е 750 литра, което е наложило издаването на докладни записки с искане за отпускане на допълнителен лимит от гориво за служебните автомобили.

Съдът намира за неоснователни доводите в жалбата, че в случая липсвало издадена заповед за определяне на местата за паркиране на служебния автомобил, в нарушение на чл. 35, ал. 2 от Вътрешни правила за организация на експлоатацията, материално-техническото осигуряване и отчетността на пътните превозни средства, плавателната и летателната техника на МВР.

В случая жалбоподателят не е наказан, за това че е паркирал служебния автомобил на друго място, каквото нямало утвърдено, а същият е наказан че е ползван служебния автомобил за лични нужди, което е нарушение на чл. 34, ал. 1 от горепосочените Вътрешни правила.

Фактът на ползване на служебния автомобил за лични нужди се потвърждава освен от

отразеният пробег в пътната книжка, а също така и в приложената (стр. 49) извадка от новините на Нова телевизия, в която се сочи за излъчен репортаж, в който репортери на телевизията са засекли ползването на автомобила от К. за лични нужди. Този репортаж не е приложен по делото, но самата извадка, като писмен документ е наличен по делото и същият не е оспорен от процесуалния представител на жалбоподателя.

Видно от отразеното в нея, човек от екипа на телевизията е следвал маршрута на К. със служебния джип, като във всеки от тези дни, вечер той си тръгвал от районното в Г., изминавайки 50 км. до Б., там близо до полицейския участък се качвал на личния си автомобил и се прибирал къщи, като сутринта това се повтаряло, в посока Г..

В същото време, правилно от страна на дисциплинарно наказващият орган са възприети като неоснователни писмените обяснения на служителя, че пътуването от Г. до Б. било с цел осъществяване на негласен и явен контрол на служителите, тъй като няма съставени докладни записки или други документи, за „осъществения контрол“ от началника на РУ Г..

При тези данни изложеното в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е обосновано и съответно на доказателствата. От правна страна правилно същото е квалифицирано като извършване на деяния, в нарушение на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, с които е утвърдил горепосочените Вътрешни правила. При положение, че нарушението е безспорно установено, съвсем законосъобразно компетентният дисциплинарнонаказващ орган, е ангажирал дисциплинарната отговорност на К..

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

При този изход на спора, ще следва жалбоподателя, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, да заплати на ответника направените разноски, каквото искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е своевременно направено, като същото следва да е в размер определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 240 лв. поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. Н. К., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Г. В., срещу Заповед № 517з-2612 / 11. 05. 2022 г. на директора на ОД на МВР С., за налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 1 година.

ОСЪЖДА Х. Н. К. от [населено място], ЕГН [ЕГН], да заплати на Областна дирекция на вътрешните работи С. – [населено място], [улица], юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: